

Ér hangja

Székelyhíd és környéke
havilapja

✱ 2010. augusztus-szeptember

3. oldal
✱ Székelyhídon haladt át a KorszakVáltó Határon Túra

4. oldal
✱ Fejlesztik a hegyközszenmiklósi termálstrandot

5. oldal
✱ Bogdánffy Szilárd vértanú püspökre való emlékezéssel, zászlóátadással egybekötött templombúcsú

6. oldal
✱ Szüreti bálózók találkozója Nagykágyán a hagyományörzés jegyében

Szemet szűrő szemétkérdés

🔗 Minden lakó hozzá kell járuljon a település tisztaságához

Aszálós Tímea

Miért nem köt szerződést a lakosság egy része az AVE céggel?

✱ Lassan egy éve már, hogy az önkormányzat megkötötte a szerződést az AVE nemzetközi hulladékgyűjtő céggel, amely azóta a háztartási hulladékot hivatott összeszedni városunkban és a hozzátartozó falvakon. Az önkormányzat részéről sikerült egy

olyan nehéz problémát megoldani – legalábbis látszólag –, amely közel 100 000 RON megtakarítást jelentett a városháza 2010-es költségvetésében – tudtuk meg a polgármesteri hivatal illetékesétől.

🔗 Folytatás a 3. oldalon

Tisztelt olvasók!

Az *Ér hangja* szerkesztősége az Önök hirdetéseit a 0762-830344-es telefonszámon várja.

Tisztelt polgárok,

Székelyhíd város rendőrsége tájékoztatja önöket,

hogy a városon kívül természetesen mezőgazdasági termények, zöldségek, illetve vetemények lopásának, valamint a lakhelyükről való lopások megelőzésének érdekében kérjük, hozzák meg a következő intézkedéseket:

1. Naponta szálljanak ki a területre, ahol a kertet fenntartják, különösen este sötétedés előtt, illetve reggel, még mielőtt a polgárok elkezdjenek a mezőkön a mezőgazdasági munkálatokat.

2. Ha a területnek, ahol a kertet fenntartják, több tulajdonosa is van, biztosítsák felváltva ennek őrzését annak érdekében, hogy elriasszák a kertetől lopni szándékozókat.

3. Jelentsék a mezőgazdasági termények bármilyen eltulajdonítási szándékát vagy lopását székelyhíd város rendőrségén a 0764-262873-as vagy 0764-262709-es telefonszámokon, melyeken a rendőrség szolgálatban lévő munkatársai bármikor elérhetőek.

4. Mikor nem tartózkodnak lakhelyeiken, az ablakokat és a bejárati ajtót ne hagyják biztosítatlanul, és amennyiben hosszabb ideig maradnak távol, bizzák a ház őrzését valamelyik szomszédra, rokonra vagy barátira.

5. Ne beszéljenek idegeneknek olyan pénzről, javakról vagy értékekről, melyeket lakhelyükön tartanak.

6. Ne fogadjanak otthonukban olyan idegen személyeket, akik különböző javakat bocsátanak áruba, alkohol befolyása alatt állnak vagy bizonyos igazságokat elferdítenek.

7. Amennyiben bármilyen antiszociális eset áldozatai, sürgősen hívják a fent megadott telefonszámokat vagy a 112-es sürgősségi számot!

Érmelléken is megnyíltak az iskolák kapui

🔗 Újra birtokba vették a diákok és tanárok az osztálytermeket

Szeptember 13-án megszólaltak az iskolák hívogató csengői az új tanév kezdetén a székelyhídi Petőfi Sándor-líceum, illetve a csokalyi, érköbölküti, érolasi, hegyközszenmiklósi, nagykágyai tanintézmények diákjai és tanárai számára.

✱ Sokaknak tűnhetett úgy azon a reggelen, hogy ez a székelyhídi évnnyitó is úgy jár majd, mint a szürke számár a mondásból, amelyik eltűnt a ködben. Az időjárás végül megkegyelmezett a tanévkezdésnek, így mindenki megcsodálhatta a Sándor Elméleti Líceum mosolygó szemű elcsöseit, amint birtokukba vették az iskolaudvart.

A régi-új aligazgatók és az új tanerők bemutatása után következő szívmengető megnyitó beszédek „enyhítették” valamelyest a hideg őszi időjárást. Hegyesi Viktor igazgató és a két aligazgató köszöntő beszédét követően szót kaptak a díszvendégek, Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere, Lakatos Péter RMDSZ-képviselő, valamint Gavrucza Tibor református lelkész.

Lakatos Péter a diákokat olyan sofőrökhöz hasonlította, akik hosszú göröngyös utat kell megtegyenek a célig, amely mellett a pedagógusok és szülők állnak, hogy megmutassák a helyes irányt, felmutassák a zöld és piros jelzést. Gavrucza Tibor a csend zenéjét felidézve szólította meg a már türelmetlenül mocorgó diákokat. Szavait töb-

bek közt a jelen levő pedagógusokhoz és szülőkhöz intézte, akik a nevelés erős bástyáiként kell példát mutatni az ebben a zűrzavaros, modern világban felcseperedő generációnak. Amint említette, a csend hangja a tisztelet előszobája, a kultúra magas lépcsőfoka. Ha meg tudjuk hallani a csendet, meg tudjuk hallgatni egymást a mindennapi rohanásban.

A megnyitó végén Hegyesi Viktor igazgató keserű szájjal említette meg a román televízióban megjelent riportfilmet, mely a létavérsi középiskolát „dicsőítette” és azt taglalta, hogy egyre több székelyhídi diák iratkozik át a magyarországi település tanintézményeibe a jobb felszereltség és körülmények okán. Elmondta, hogy bár Érmelléken az agyonreklámozott uszásoktatással még nem rendelkezünk, de kiváló pedagógusokban, jól felszerelt tantermekben és munkakedvben nem szenvedünk hiányt.

Az ünnepség végére a Nap is küldött üdvözlőtül néhány hallvány őszi sugarat a vidám, kicsit csintalan iskolásoknak.

🔗 Ványa Blanka

Rá kell lépni a gázpedálra!

✱ Tanévnyitó szentmisét tartott a Dévai Szent Ferenc Alapítvány helyi napközije a székelyhídi katolikus templomban szeptember 15-én Bőjte Csaba Ferenc-rendi szerzetes szolgálatával. Hegyesi Viktor igazgató mosolyogva jegyezte meg, „azért ez szebb volt, mint a mi tanévnyitónk”.

Csaba testvér prédikációjában mindenkit, de elsősorban a gyermekeket a tanulásra biztatta, annak fontosságát taglalta. Beszélt arról, hogy mennyire kicsinyhitűek vagyunk, életünk autójával nem merünk csak egyesben, vagy legfeljebb kettesben menni, pedig senki sem tiltja, hogy átváltunk ötösbe, hatosba. Kicsinyhitűek vagyunk, mert a gyermek nem bízik magában, hogy meg tudja tanulni azt a verset vagy a szorzótáblát; a tanárok meg panaszkodnak, hogy sok a munka és kevés a fizetés.

A szerző felvételei

Megható énekeszó a Dévai Szent Ferenc Alapítvány napköziseitől

Saját magát is felhozta példának, ő sem hitt abban, amit egy svájci szakiskola ígért, hogy két hét alatt teljesen felújítanak tíz fürdőszobát Déván, és lám, megcsinálták. Igaz, tíz napig reggel héttől délután ötig dolgoztak. A gyerekek sem fog csak úgy a fejébe szállni a vers, hanem le-

kell ülni és komoly elhatározással dolgozni kell, éppen úgy, ahogy egy súlyemelő nap mint nap edz, vagy ahogy a focicsapat esőben is lefutja a köröket. Mert ahhoz, hogy bajnokok legyünk, bizony hinni és dolgozni kell, nem pedig hitetlenkedni, hogy „én erre nem vagyok képes”.

A szentmise végén a gyerekek rövid kis műsorukkal megmutatták, hogy nem kell őket féltetni, megbirkóznak ők a verstanulással, az énekekkel. Bizonyíték erre többek között a Szabó Lőrinc *Ima a gyermekekért* című verse és a *Kicsiny kis fényemmel világítani fogok...* kezdetű ének, amelyeket nem kis csodálattal és meghatódottsággal hallgathattunk meg ezektől a kisgyermektől.

Láthatjuk, hogy ezek a gyermekek már év elején padlógázzal mennek, a kérdés most már csak az, hogy mi, bele merünk-e taposni a gázpedálba?

🔗 Major Lajos

Felajánlás. Bőjte Csaba és Bodor László az évnnyitó szentmisén

Hangulatos Érolaszi Falunapok

Mindenki megtalálta a számára fontos programot

* Hetedik alkalommal rendezték meg az Érolaszi Falunapokat idén augusztus 21–22-én.

A falunap első programja szombat délután a robogóbajnokság volt, amelyre négy bátor motoros jelentkezett. A scooterek versenyét Szilágyi István (Nagykágya) nyerte, második helyen ért célba a székelyhídi Erdei János, harmadik helyen pedig a helyi Szabó Szabolcs végzett. A nagy motoros versengés után következett a nők–nőtlenek futballmérkőzés, amelyet nagy kedvvel és bátorsággal játszott mindkét fél. A kisebb-nagyobb szabálytalanságokkal is tarkított focimeccs 9–2 lett a nőtlenek javára, amelyet a fiatalok este meg is ünnepeleltek. A délután további részében finom, ínycsiklandó bográcson várta a fáradt focistákat. A hajnalig tartó diszkóban Dj Sasa szolgáltatja a zenét a szórakozni vágyóknak.

Másnap, vasárnap a falu ifjai és öregei, valamint a hajdúvidi meghívott vendégek ünnepi istentiszteleten vettek részt, a helyi Futó Ferenc lelkipásztor prédikációját követhették figye-

Az érolaszi óvodások műsora

Néptáncolnak a negyedik osztályos diákok

lemmel. A délelőtti további részében a szervezők látták vendégül testvértelepülésünk meghívott vendégeit.

Délután 3 órától az iskolaudvaron tartott gyermekműsorokkal elkezdődött az igazi kavalád, amelyet 6 órai kezdettel igazi prog-

ramsorozat követett, már színpadi előadásokkal. Első fellépők a helyi iskolások és óvodások voltak, akik műsorukkal a színpadhoz csalogatták a nézőket. Az iskolások countrytáncot adtak elő, míg az óvodások énekhangjukkal büszkélkedve igazi népdalcsoporttal kedveskedtek. A gyerekek műsora után a már visszatérő vendégként ismert Martin Tímea énekesnő lépett színpadra és csodálatos hangjával elkápráztatta a közönséget. Egyaránt énekelt népdalokat, popslágereket és két musicaldarabot is hallhattunk tőle. Őt követte a székelyhídi Kankalin Néptáncgyűjtés, akik lenyűgöző táncukkal még jobb hangulatot teremtettek a nézők körében, majd a székelyhídi Kisbojtárok furulyacsoport előadása következett. Ezután a Mészáros Ildikó vezette Flying Steps táncsoport mozgatta meg igazán nemcsak a nézőket, hanem a színpadot is. A táncos lábú fiatalokat a minden évben meghívott Mohácsi Brigitta és két táncoslánya is megpezdítette. Következő fellépőnk a köbölküti Tini Dance volt, az iskolásokból és óvodásokból álló csoport igazán megtapsoltatta a nézőket.

A hangulat kitűnő volt és mindenki nagy kíváncsisággal várta az est sztárvendégét, ám addig még az Amazon-Ász táncoltatta meg a mulatozókat. Végül megérkezett az est sztárvendége, Baby Gabi magyarországi énekesnő, aki fergetes hangulatot teremtett. Ő és két táncos fiúja elkápráztatták a közönséget. A koncert után ismét Dj Sasa várta a még szórakozni vágyókat.

Fazekas Evelin

Diákok és óvodások ügyeskedtek a III. Hangyaboly kézművestáborban

Nemezfigurák. Vajon a honfoglaláskori gyerekek is így készítették?

* Közel 40 gyerek szorgoskodott a III. Hangyaboly kézművestáborban öt napon keresztül, hogy alkotásaikat mindenki megtekinthesse a VII. Érolaszi falunapokon vasárnap délután. Csaknem harminc iskolás, köztük V–VIII. osztályos diákok és tíz óvodás kisgyerek vett részt az Érolasziiban megszervezett táborban.

A tábor programja igen sűrű volt, ezért minden napra jutott bőven a feladatból. Első nap a gyülekezéssel, kis beszélgetéssel kezdődött, majd bele is vágta a papírforgó készítésébe. Másnap agyagból készítettek a gyerekek kisebb tárgyakat, edényeket, állatokat. Ugyanaznap még megismerkedhettek az üvegfestés csodaszép módszerével is. A harmadik na-

„Felszállási engedélyre” várnak a tábori papírsárkányok

pon sárkánykészítés volt a program az iskolásoknak, az óvodásoknak pedig bábkészítés filcanyagból. Szintén gyakorolták még az üvegfestést és nemezéből készítettek labdákat és karkötőket, az óvodások dekorgumiból szép színes virágokat alkottak. A tábor végén a gyerekek befestették az agyagtárgyaikat, az ovisok pedig megtanultak sárkányt készíteni.

A gyerekekkel mindennap öt felnőtt foglalkozott intenzíven: Kedves Enikő tanítónő – ő volt a „kreatív igazgató” –, Jakó Otília tanítónő, Síló Mária óvónő, Nagy Melánia (mint szülő és tanítónő egyben) és sokat segített Nagy Piroska szülő is. E tábor a gyerekek számára igen hasznos és kellemes kikapcsolódás volt, hiszen sok új kézimunkatípussal ismerkedhettek meg. Reméljük, hogy jövőre is lesz IV. Hangyaboly kézművestábor!

Fa. E.

Megtalálják és fejlesztik a kis művészekben rejtőző kreativitást

A XVI. Érmelléki Ősz keretében állították ki a gyerekek táborban készült alkotásait

* Kiállítás nyílt a Csórján Melitta székelyhídi képzőművész alkotótáborában született művekből a székelyhídi múzeum épületében szeptember 2-án, mely nyitva tartott a XVI. Érmelléki Ősz rendezvénysorozat ideje alatt.

A festőnő az érmelléki gyermekekben rejlő tehetség, kreativitás felfedezésével, fejlesztésével foglalkozik. Csórján Melitta hét évvel ezelőtt tartotta első képzőművészeti alkotótáborát városunkban, azóta minden év augusztusában egy hetet szentel erre a célra. Az idei nyári alkotótáborra augusztus 9-én nyitotta meg kapuit, a táborvezető a képzőművészet csodavilágába Muresán Ildikó grafikus segítségével vezette be a résztvevőket. A tábor öt napja alatt több foglalkozáson vehettek részt a „kis művészek” mint a kerámiazás, grafi-

ka, rajz, festészet, papírral való interpretáció, krokizás, bábfejlesztés, színekkel való játék művészei. A gyerekek önfeladten vetették bele magukat a munkába, még azt sem bánták, ha csupa maszatosan, festékesen, agyagosan, ragasztósan tértek haza a „nagy alkotások” után.

Természetesen a munka mellett nem maradhatott el a természetjárás, a kirándulás sem, hiszen a táborvezetők elve, hogy játszva, mókázva érdekesen szeretessék meg a különböző művészeti ágakat a gyermekekkel, így fejlesztve szépérzéküket.

Az alkotótábor a székelyhídi Ady Endre Magyar Kulturális Központ szervezésében, a helyi polgármesteri hivatal és a Communitas Alapítvány támogatásával megvalósult meg.

Fekete Evetke

Közös munkával formálódik az agyagedény

A szerző felvétele

Szemet szűrő szemétkérdés

☞ Minden lakó hozzá kell járuljon a település tisztaságához

Folytatás az 1. oldalról ☞ Ha figyelembe vesszük azt, hogy az idei évben beruházásokra és intézmény-fenntartásokra számítható összeg 1,6 millió lej, akkor az véleményem szerint nem kis összeg, amelyet más hasznos célra is fordíthat az önkormányzat. Azért írtam, hogy csak látszólag sikerült megoldani a problémát, mert mi, lakosok a saját mentalitásunkat is ki kell cseréljünk. Ugyanis hajlandók vagyunk a kötelezettségek alól kibújni, főleg, ha az a pénztárcánkat negatívan érinti.

Utánanéztünk, hogy mit is tartalmaz a szerződés, amit aláírtunk (vagy alá kellene írunk, amennyiben megkötünk). A szemétkérdés ára 3,8 lej/fő (+ áruforgalmi adó) havonta. Első halálra talán nem is tűnik soknak, de ha megszorozzuk mondjuk négy fővel, akkor már egy kissé másképp néz ki a dolog. Igen ez sokaknak sok pénz. Számoljunk csak egy kicsit. Durván 16 lej kiadásról beszélünk egy négytagú család esetén. Ez annyi mint másfél doboz cigaretta, négy sör, három tábla jobb csokoládé, másfél belépő a diszkóba és még sorolhatnám.

De igazából nem is az a baj, hogy drága. Szerintem az is gond, hogy az emberek már megint egy állandó kiadást látnak, amit a vezetők rájuk akarnak erőltetni. Sokan azt mondják, hogy mi nem szemétkérdés, nekünk nincs amit elszállítani, mindent elégetünk. Ami lehet, hogy igaz is. Csak az a baj, hogy amikor az önkormányzat kiírta a közbeszerzési eljárást, akkor törvénynek megfelelően a

Takarítsuk ki városunkat egyetlen nap alatt!

Fogjunk össze az ország legnagyobb önkéntes szemétyűjtő akciója keretében **október 1-jén!**

város teljes lakosságát vették alapul, tehát senki nem mentesülhet a szerződés megkötése alól. Sokan még csak azért se akarják megkötöni, nehogy már nekik megmondják, hogy mit csináljanak vagy mit ne. De ne feledjük el, hogy egy évvel ezelőtt a falvakról nem volt megoldva a szemétszállítás, Székelyhídon voltak olyan utcák, ahonnan nem szállították el a szemetet, a kis városunk központja tele volt szeméttel. Úgy gondolom, 2009-hez képest mostanra sokat javult a helyzet. Mindenki kapott egy 120 literes kukát, aki megkötötte a szerződést. Rendszeretebben és európai módon tisztítják a várost, hiszen kukát ürítenek, sepregetnek, patakat takarítanak, fűvet nyírnak, árkot tisztítanak.

Természetesen ezt sem látják meg sokan, hiszen a város takarítása pont olyan, mint egy ház, lakás tisztán tartása. Mindenki tudja, de legjobban a háziasszonyok, hogy a takarítás nem vevődik észre, az emberi tudatnak az a természetes, ha tiszta és rendezett a ház. Mondják is a nők, hogy a takarítás soha nem látszik meg a házon, de ha nem takarítunk egy napot, az olyan, mintha hetek óta nem foglalkoztunk volna a szűkebb környezetünk tisztántartásával.

Az biztos, hogy Székelyhid és a hozzá tartozó települések soha nem lesznek tiszták, ha mi emberek nem veszünk erőt magunkon, és nem figyünk jobban oda, mit is kezdünk a szeméttel. Az, hogy az utcán nem illik magolni, pont olyan nyilvánvaló kellene legyen, mit az, hogy nem köpködünk az utcán, nem dobjuk el a fagyis, csokis papírokat, nem ülünk fel a parkban lévő lócanak a karfájára sem, mert másik polgártársunk aztán nem tud leülni a sáros padra. Az, hogy mennyire lesz harmonikus a környezetünk, rajtunk áll, hogy mi milyen városkában, vagy településen akarunk élni, koszos, utcákon jární, sáros padra ülni, köpködő szembejövővel vagy éppen kis odafigyeléssel mindezeket megoldhatjuk minden nagyobb fáradtság nélkül.

Igaz, hogy minden változást nehezen visel a társadalom, az elektromos áram bevezetésekor is voltak olyanok, akik a sátni dolgot vélték felfedezni a tűznélküli fény kibocsátójában, most pedig talán nincs is olyan templom, amelybe ne lenne bevezetve a villany.

Reménykedjünk, hogy előbb utóbb mindenki megéri a szemétkérdésre a helyes válasz, hiszen ha mi is külföldön járunk, észrevesszük a tisztaság és harmonia találkozását. Ezek a dolgok nem mindig kerülnek hatalmas összegekbe, a jó szervezés, az önkéntes munka, kis anyagi ráfordítás néha csodákra képes...

☞ **Gazda Réka**

Programajánló

Szüreti Bál Érolasziban

Oktober 2-án szüreti felvonulást és bált szerveznek az érolasi fiatalok és az RMDSZ érolasi szervezete. A felvonulás szombaton délelőtt 10 órától kezdődik, este 20 órától pedig szüreti bálba várják a szórakozni vágyókat.

Érmelleki Néptáncfesztivál

Kezdési időpont: **október 9., 16 óra**
Helyszín: székelyhídi művelődési ház
Fellépő néptáncsoportok: Nyíló Akác néptáncgyűttes - Érmihályfalva, Ezüstperje néptáncgyűttes - Érsemjén, Görbőc néptáncgyűttes - Micske, Grupul Folcloric de Copii din Diosig - Bihardiószeg, Kankalin néptáncgyűttes - Székelyhid, Szivárvány német néptáncgyűttes - Monospetri, Harmatcseppek néptáncgyűttes - Nagykágya, Gyöngyvetők néptáncgyűttes - Margitta.
Szervező: Pro Székelyhid Egyesület

Székelyhídi Szüreti Bál

Oktober 16-án szüreti felvonulást és bált szerveznek Székelyhídon. Program: 12 órai kezdettel táncosok hívogató körútra indulnak, 20 órától szüreti bál a székelyhídi munkásklubban. Meglepetés-fellépők! A jegy ára: 10 lej/fő (tartalmazza a vacsorát is, elővételben is megvásárolható). A zenét Tivadar József szolgáltatja.

Székelyhídon haladt át a KorszakVáltó Határon Túra

☞ Száznál több kerékpáros tekert Budapestről Csíksomlyóig a nemzeti összetartozás és jóteknység jegyében

Fotók: Fekete Katalin

Megérkezett a határátkelőhöz a biciklikaraván

* Több mint száz kerékpáros özönlötte el a Székelyhid-Létavértes határátkelőhelyet a KorszakVáltó Határon Túra keretében augusztus 16-án, ahol a helyi vezetőség és az érdeklődők már izgatottan vártak rájuk. Az első alkalommal megrendezett biciklitúra augusztus 14-én indult Budapestről a parlament épülete elől és 21-én érkezett célba Csíkszeredába/Csíksomlyóra.

A két ötletgazdától, Révész Máriusz fideszes országgyűlési képviselőtől, illetve Lánzi Tamás politológustól megtudtuk, hogy a túra megszervezésének érdekében több civil szervezet is összefogott. Eisenkrammer Károly 27-szeres magyar kerékpáros bajnokot is segítségül hívták, aki annak az egyesületnek a vezetője, mely Magyarországon jelenleg a legnagyobb tömegkerékpáros rendezvények szervezője. Sok segítséggel és nagyon

sok ember közreműködésével sikerült megtervezni, megszervezni és végigtekerni a túrát.

Kicsit fáradtak, de mosolyognak a Budapestről hozzánk kereköző kétkerekű tulajdonosok

Révész Máriusz elmondta, hogy a 2010-es magyarországi választások óta nagyon sok változás történt a határon túli magyarokkal való kapcsolattartás tekintetében - például a trianoni békediktátum 90. évfordulóján elfogadott a nemzeti összetartozás törvénye vagy az állampolgársági törvény, ami éppen a biciklitúra idején, augusztus 20-án lépett hatályba. „Ezért gondoltuk, hogy szervezzünk egy biciklitúrát; azt szerettük volna jelezni Magyarországon is és a határon túli magyarok területeken is, hogy egy korszakváltás történt az anyaországi magyarok és az elszakított országrészek magyarságának kapcsolatában. is lett a kerékpártúrának a neve KorszakVáltó Határon Túra” - magyarázta a képviselő. Kérdésünkre, hogy miért éppen Székelyhidat választották egyik állomásuknak, megtudtuk, hogy az útvonal megtervezésekor a legfontosabb szempont

az volt, hogy a túra a leginkább magyarok területeken haladjon át, hiszen Székelyföldig nehéz úgy eljutni, hogy Székelyhidat ne ejtsék útba. Emellett Bőjte Csaba, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány vezetője is szolt néhány jó szót városkánk érdekében, így a szervezők számára már nem is volt kérdés, hogy melyik település legyen az első romániai állomásuk. S ha már felmerült Csaba atya neve, Révész Máriusz azt is elmondta, hogy a túrának jóteknőségi vonzata is van: „Szimbolikusnak érezzük azt is, hogy a kerékpártúra Csíksomlyón fog befejeződni (Csíksomlyó Csíkszereda településrésze 1959 óta - szerk. megj.), úgyhogy felavatjuk a Dévai Szent Ferenc Alapítványt az új gyermekot-

Révész Máriusz és Béres Csaba összekötik a nemzeti színű szalagokat a határon

honát, amit magyarországi közadkozásból sikerült felépíteni”. Ezenkívül minden résztvevő benevezési díjából ezer forintot ajánlanak fel az alapítványt, melyet a Dózsa György nevű közszéghen szeptemberben induló gyermekotthon felszerelésére fordítanak majd.

Révész Máriusz hangsúlyozta, nem azon kell keseregni, hogy mi történt 2004. december 5-én, hanem pozitív dolgokat kell felmutatni Magyarországon is és Erdélyben is, mert csak így lehet túllépni a lassan hat évvel ezelőtt törtéteken. Béres Csaba, Székelyhid polgármestere is bizakodóan beszélt a határ különböző oldalain rekedt magyarok kapcsolatáról, valamint a hagyományteremtő céllal elindított túráról és köszöntőbeszédében elmondta: „Bebizonyosodott, hogy az ilyen és hasonló rendezvényekre szükség van, az ilyen rendezvényeket meg kell szervezni, mert összekötik a határon túli szakadt magyarokat.”

☞ **Pap Enikő**

Fejlesztik a termálstrandot

Új szobákkal, felújított öltözővel és büfével várja látogatóit a hegyközszentmiklósi létesítmény

Aszalós Tímea

* Tízezer eurós nagyságrendű beruházásokkal fejlesztik a hegyközszentmiklósi termálstrandot. Mint Árus László helyi református lekipásztortól megtudtuk, mind a tavalyi, mind az idén történt újításokat, mindenféle támogatás nélkül, saját forrásból finanszírozták.

Az elmúlt év nagy befektetése egy kút megásása volt, melynek köszönhetően ma már hidegvíz is folyik a tusolóban. És ez csak egy az újítások közül, hiszen az idei esztendőben több terv is megvalósult. Az öltözőt, mely eddig egyetlen teremből állt, sikerült fülkésíteni, a büfét pedig, mely a strandolókat kiszolgálja, felújítani. Külön ülépítőt hoztak létre a zuhanyzóknak, hogy az innen távozó szappanos víz ne folyjon vissza az élővízbe, s ne károsítsa azt. Óriási sikerként könyvelhető el továbbá a vízügyi engedély megszerzése, mellyel Hegyközszentmiklós az élen jár, hiszen sem a székelyhídi, sem paptamási fürdő nem rendelkezik hasonlóval.

Minden újítás közül a legszembetűnőbbek azok a szobák, melyet a zuhanyzóknak és öltözőknek használt épület tetejére építettek fel. Mint megtudtuk, hat szoba készült, melyek két-, vagy kérésre három- és négyágyasok is lehet-

nek. Bérletük 24 órára 40 lejbe kerül (a fürdőzés ezen felül fizetendő).

Mint minden évben, a táborozók most is kihasználták a strand lehetőségeit. Szeben megyéből idén is eljöttek a sítáborozók (kb. 15 fő), Bánffyhunadról 25 személy érkezett néptánc-táborba, kilátogattak a székelyhídi karatésok, valamint harmadik alkalommal rendezték meg itt a református ifjúsági tábort, melyre 80 gyerek jött el 14 különböző érmelléki gyülekezetből.

Az idei esős időjárás miatt a tavalyinál jelentősen kisebb volt a forgalom, még a visszajáró vendégek közül sem jött el mindenki. Az ebben az évben befektetett 12 000 euró így nem térült meg teljesen, de a tiszteletes bizik benne, hogy a szezon hátralévő részében még pótlódik ez a hiány.

A távolabbi tervek között szerepel a strand bővítése egy másik felnőt, valamint egy gyerekmedencével, hogy ne összezsúfolódva kelljen lubickolni, hanem mindenki tökéletesen kikapcsolódhasson, aki ellátogat Hegyközszentmiklóstra.

Cseh Tímea

A termálstrand működtetőinek jövőbeli tervében két új medence is szerepel

Kézisek edzőtáborra Pádison

Csodálatos barlangok és tájak, sziklamászásos próbatétel a hegyközszentmiklósi csapat útjában

Zsigmond Levente

Megpihent a csapat a fárasztó hegymászás után

* Egyhetes edzőtáborban vett részt Pádison a hegyközszentmiklósi kézilabdázó lányok csapata iskolakezdés előtt. Az edzőtábor lelkes szervezője – az előző három évhez hasonlóan – Zsigmond Levente testnevelő tanár volt.

A megérkezés napján mindenki izgatottan húzta fel sátrát, már alig várva, hogy utána lassan-lassan felfedezzék a csodálatos hely szépségeit és rejtelmeit. A tábor szervezője megpróbálta minél több gyönyörű helyre elküldeni a résztvevőket, hangsúlyozva, hogy mennyire fontos a természet tisztelése és megbecsülése.

A táj felfedezése során a tanulók és kísérőik meglátogatták a Boga-csürt és a Boga-barlangot, majd az Aragya-sza-barlang sötét rejtelmibe merészkedtek, a Csodavárnál, az impozáns barlangkapunál voltak. A barlang megcsodálása után a túrázni vágyó csapat a kilátókhoz is ellátogatott. Az edzőtáborban a résztvevők bizonyíthaták bátorságukat, rátermettségüket és fizikai felkészültségüket is, hisz az egyik nap sziklamászásról és

az arról való ereszkedésről szolt. Az adrenalinidús próbatétel segítőkész támogatói a hegyimentők voltak, akik megpróbálták különböző mászási és ereszkedési technikákat tanítani a résztvevőknek, valamint gondoskodtak a biztonságukról. Az ezt követő pihentető éjszakai séta alkalmával a táborlakók megcsodálhatták a jellegzetes pádisi ködbe fúródó Ponor-rétet is.

A barlanglátogatások sorozata folytatódott, elsőként az Eszkimó-jégbarlanghoz látogattak, ezt követően a Fekete-barlang nagyon szűk járatai tették izgalmasabbá a látogatást, végül pedig a Bársza-jégbarlang lenyűgöző látványa zárta a sorozatot. A lazítás és a magas lángokkal égő tábornűz készítése sem maradt ki, mellette a résztvevők gitáros énekléssel búcsúztak a számukra egy hétig otthont adó természetétől. A hetedik nap elérkezett a sátorbontás ideje, mely a lelkekbe egy kis szomorúságot hozott, hisz mindenki úgy érezte, hogy folytatódhatna még a feledhetetlen és élménydús együttlét.

Kozma-Czintos Felicia, tanár

Utazz, tanulj, barátkozz!

Hogyan lehet ingyenesen, sok-sok hasznos tapasztalat gyűjtésével körbeutazni Magyarországot a Rákóczi Magyarságismereti Mozgótábor segítségével?

* Kéthetes Magyarország-körüton vettem részt a vakációban, teljesen ingyen a II. Rákóczi Ferenc Alapítvány jóvoltából. Úgy kezdődött, hogy valamikor februárban kezembe került az „Utazz, tanulj, barátkozz!” című felhívás, amely igencsak felkeltette az érdeklődésemet. Eszembe jutott, hogy valami ilyesmin vett részt előző évben Plés Dániel idén érettségizett diák. Ki is faggattam őt, hogy mi is ez. Még jobban megtetszett, megpályáztam, sikerrel.

17 nap, 135 fiatal, rengeteg lelkes, önkéntes szervező, 12 000 kilométer (!) buszozás, öt fontosabb helyszín, hét országot átfogó összefogás. Körülbelül ez a Rákóczi Magyarságismereti Mozgótábor, amely egyedülálló lehetőséget nyújt az elszakított területeken élő magyar fiataloknak az anyaország és egymás megismerésére.

A tábor programja körülbelül úgy nézett ki, hogy első nap megérkeztünk Gyomaendrődre, ahol ezt a temérdek határon túli fiatal három – Rákóczi, Bethlen, Zrínyi nevű – csoportra osztották, amelyek három busszal, három azonos, csak más sorrendű útvonalon elindultak felfedezni Magyarországot értékeit, nevezetességeit. A Rákóczi-csapat – ebbe kerültem – észak fele indult, így a Miskolc–Győr–Pécs–Kecskemét–Budapest útvonalat követte. Az említett városok voltak a szálláshelyek, de ezeken kívül még igen sok helyen megfordultunk útközben. Csak hogy néhány figyelemre méltóbbat megemlítsék: Debrecen, aggteleki cseppkőbarlang, Kassa (meglepetés felvidéki kitérőként), tokaji borvidék, Eger, Sopron, pannonhalmi bencés apátság, Székesfehérvár, Veszprém, Tihany, a Balaton, Pécs, Szigetvár, Szeged, Ópusztaszer, Bugac, Esztergom, Viseg-

rád és Budapest. Mint az megfigyelhető, igen sokat lehet tapasztalni, tanulni ebben a táborban. Én meg is merem kockáztatni, hogy több kultúrát, zenét, történelmet, földrajzot, hazaszeretetet, emberséget tanultam ez alatt a két hét alatt, mint egész liceumban (bocsátsák meg a tanároknak). Persze, mint minden táborban, itt is kiemelten fontos volt a szórakozás, így sokat strandoltunk, kajakoztunk, fagyiztunk, borkóstolón vettünk részt legálisan, majd azon felbuzdulva – Uram, bocsáss! – szerveztünk meg magunknak; de az éjszakába nyúló beszélgetések, a komoly eszmefuttatások és a szerelmi szálak sem voltak ritkák. Elvégre 16 nap az 16 nap, van idő az ismerkedésre, barátkozásra.

Mivel bízom benne, hogy igen sok 14-18 év közötti diákot kíváncsivá tettem, záráskepp elmondanám, hogy további információkat, élménybeszámolókat lehet találni az alapítvány honlapján: <http://rakoczialapitvany.hu>. Aki esetleg meg is pályázná jövőre, mert 18. alkalommal is meg fogják szervezni –, az tegyen be egy emlékeztetőt a telefonjába 2011. február közepére, hogy ne felejtse el akkor utána érdeklődni (akár nálam is), hogyan lehet pályázni, bejutni, ugyanis minden év március elején van a pályázási időszak.

Ja, aki bejut és végig részt vesz a táborban, azzal tesók leszünk, azaz bekerül a Rákóczi családi körbe, amelynek kapcsán további utazási lehetőségek nyílnak. Most október 23-án a felvidéki Nagymegyeren lesz Rákóczi-találkozó, úgyhogy aznap ne keressen senki Székelyhídon.

Major Lajos

A Rákóczi-csapat a diósgyőri várban

Falunap és szüreti mulatság egyszerre

📍 Kétnapos rendezvény Érköbölkúton felvonulással, focimeccsel, változatos színpadi programokkal

Fotók: Kustán László

A köbölkúti szüreti táncos fiatalok önállóan betanult koreográfiája

A körscárdás sem maradt el

Jó hangulatot teremtett a moderntáncsoport is

✱ Egybekötötték a falunapokat a szüreti mulatsággal Érköbölkúton a szervezők a szeptember 11-12-én zajló rendezvényen.

Az érköbölkúti ifjúság jócskán kitett magáért több szempontból is, mivel önállóan készítették el a szüreti felvonuláskor bemutatott tánc koreográfiáját, továbbá szombaton népviseletben, feldíszített szekerekkel nemcsak a faluban mutatták be mit tanultak és mit tudnak, hanem az érolasi, székelyhídi és a hegyközszenmiklósi érdeklődő közönségnek is. A kedvező időjárás mellett zajló, hosszúra nyúló felvonulást este jó hangulatú szüreti bál követte, amit a helyi kulturházban szerveztek meg.

Vasárnap egy órától kistérségi labdarúgó-mérkőzéseket szerveztek a foci kedvelőinek. Az érolasi és érköbölkúti focicsapat, valamint az érköbölkúti ifjúság és a érköbölkúti öregfiúk focicsapata mérte össze tudását. A mérkőz-

sek végén a futballozókat finom bográccsossal vendégelték meg Kaszonyi Elek helyi vállalkozó jóvoltából. A színes színpadi programok szintén tovább fokozták a jó hangulatot a falunap alkalmából összegyűlt közönség körében. A falunapok színpadán köszönthette a nagyszámú publikum a Tini Dance, a B612 táncsoportot, az érköbölkúti Fly Dance-t Horváth Andrea vezetésével, Mohácsi Brigittát és táncosait, illetve DJ Szatmárit és táncosait. A színpadi produkciókat követően a tűzijáték csodaszép fényei rajzoltak szebbnél szebb alakzatokat a fekete égre, majd hajnalig tartó diszkó szórakoztatta a kikapcsolódni vágyókat. A vasárnapi ünneplőket megtisztelte jelenlétével Szabó Ödön, a Bihar megyei RMDSZ ügyvezető elnöke és Béres Csaba polgármester is. A rendezvény megszervezését a székelyhídi városi tanács és helyi vállalkozók támogatták.

✂ Aszalós Tímea

Mária Királynő – áldott ez a név...

📍 Bogdánffy Szilárd vértanú püspökre való emlékezéssel, zászlóatadással egybekötött templombúcsú augusztus 29-én Székelyhídon

✱ Ünnepi szentmisét tartottak augusztus 29-én a székelyhídi római katolikus egyházközség védőszentjének, a magyarok Nagyasszonyának, Szűz Máriának szentelt Mária Királynő búcsúünnepén. Mint minden évben, az idei nyár talán utolsó napsütéses vasárnapján is zsúfolásig telt az ódon templom, annál is inkább, mert ez alkalommal adták át az egyházközségnek Bogdánffy Szilárd vértanú

püspök zászlaját. A zászlót a római katolikus püspökség nevében Fejes Rudolf Anzelm premontrei rendi apát úr adta át a helyi gyülekezetet képviselő Bodor Zoltán plébánosnak. Rövid beszédében ismertette Bogdánffy Szilárd életútját, aki 1953-ban „hite és nemzete meg nem tagadásáért” a kommunista rezsim nagyenyedi fegyházában adta vissza lelkét Istennek. Emlékeztetett: az egykori püspököt folyó év október 30-án, Nagyváradon fogják boldoggá avatni, ami számunkra azért is fontos, mert ő volt a romániai kommunista diktatúra első püspökáldozata, és az első er-

délyi magyar, akit a pápa boldoggá avat. Az átadott zászló arra figyelmezteti a híveket, hogy imalánccal készüljenek Isten szolgája dr. Bogdánffy Szilárd boldoggá avatására.

Mária Királynő búcsúünnepé alkalmából a szentmisét dr. Fügedi Antal mezőbikácsi plébános úr celebrálta, aki szentbeszédében a Mária-kultusz alapjait, eredetét, a magyar nemzet életében és történelmében betöltött kiemelt helyét taglalta, egyszerű, szívhez- és lélekhez szóló szavakkal. Szavai szerint a „Király” kifejezés több, mint a politikai értelemben vett jelentés, értelmezése szerint a „Király” kiemelkedik a többiek közül, Mária

Az ünnepi szentmisét többek között az ifjúsági kórus zenéje színesítette

mindannyiunk Királynője, a Szentek Királynője, aki megmutatja nekünk, hogyan kell Istent követni: „Élek én, de nem én élek, hanem Krisztus él én bennem!” – idézte Szent Pál levelének szavait.

A szentmisén részt vettek a nagyváradai római katolikus püspökséghez tartozó több plébánia képviselői. A református egyház képviseletében Jakó Sándor jankafalvi tiszteletes, Antal Ciprian ortodox atya, a görög katolikus egyház nevében pedig Erdődi Endre plébános úr köszöntötte az ünneplő híveket. A szentmisét Nagy Csaba előadóművész csodálatos, a magyar sorsot és történelmet oly hűen tükröző, mélabús hangú tőrogatón megszólaltatott dallamai, és a helyi római katolikus ifjúsági és felnőtt kórus előadásában felhangzó egyházi énekek tették még ünnepélyesebbé.

A szentmise végeztével Bodor Zoltán plébános úr köszöntö meg paptár-

sainak, a testvérgyülekezetek képviselőinek, a szentmisét celebráló Fügedi Antalnak, Fejes Rudolf Anzelm apát úrnak, Győrfi József esperes úrnak a szolgálatot és a híveknek a részvételt.

Ezt követően, a templom előterében 2007-ben, talán jelképes száddal közziklára rögzített Simonyi József óbester, a legvitézesebb magyar huszár emlékére állított emléktáblánál folytatódott az ünnepi megemlékezések. Az emléktáblánál Fejes Rudolf Anzelm apát, majd Béres Csaba, székelyhídi polgármestere, és báró Emődi Dániel, a debreceni Pro Patria Alapítvány elnöke mondtak ünnepi beszédet. A székelyhídi polgármesteri hivatal, a Pro Patria Alapítvány, a megyei és helyi RMDSZ és a Pro Székelyhíd Egyesület képviselői helyezték el a kegyelet koszorúit. A rendezvény a *Szózat* felemelő sorainak éneklésével zárult.

✂ Fekete Evetke

Indulnak a ministránsok...

Az egyházi elöljárók az átadott zászlóval

Véget nem érő nóta és tánc

☞ Szüreti bálozók találkozója Nagykágyán a hagyományörzés jegyében

* Másodjára tartották meg Nagykágyán a szüreti bálozók találkozóját. A falu fiatal leányai és legényei időt és fáradságot nem kímélve készültek már hónapok óta arra, hogy szeptember 18-án népviseletet öltsenek magukra, s a magyar néptáncot és népdalokat büszkén előadva megmutassák az egész falunak, hogy vigad a magyar.

A díszes társaság kora délután indult útnak, ki lóháton, ki szekéren, s körbejárták a falut. Minden főbb utcába betértek és előadták a jól betanult nótaikat és táncokat. Érdeklődőkből nem volt hiány, öreg és fiatal egyformán kíváncsi volt a falu pacsirtáira. A bátrabbak kiálltak az utcára, a szégyenlősebbek csak a kerítések mögül lesték, hogy ropják a párok a csárdást. S miután a táncnak vége szakadt, a kisbíró – aki idén Tripa András Dániel volt –, rimbe foglalva elmondta, mi minden is történt az elmúlt évben a faluban. Természetesen a délutáni hírek sem humorban, sem enyhe gúnyban nem szűkölködtek, de ezt senki sem vette a szívére. S miért is tette volna, hiszen mindeközben a táncosok finom nagykágyai borral kínálgattak mindenkit, hogy a fekete humor se tűnjön olyan sötét-

Gyönyörű népviseletekben ropták a táncot a fiatalok

nek, és a keserű gúny is megédesjen egy kicsit. Mondandója végeztével a kisbíró mindenkit szeretettel hívott a délutáni programokra, illetve az esti szüreti bálra.

S hívogatója csak nem talált sikert fülekre, hiszen délután hatkor a nagykágyai kultúrotthonban már szép számban várták az érdeklődők a meghívott települések előadásait. No erre várhattak is még egy jó ideig, hiszen a programok „csak” egy óra késéssel kezdődtek el, ám a meg-

jelentek addig sem maradtak látnivaló nélkül, hiszen a kultúrház udvarán szépen feldíszített lovak pózoltak a kamerák előtt. És nem csak a lovak, hiszen gazdáik megengedték a kíváncsiskodóknak, hogy nyeregbe pattanjanak, s egy-két fotó erejéig belebújjanak a lovas szerepébe.

Bár a találkozó csúszással indult, a fellépők annál lelkesebben nótáztak, s verték fel a színpadnak kijelölt terület porát. A mulatságot Német István helyi lakos nyitotta meg, aki már

több éve szervezi a szüreti bálokat, s az ideai találkozóra is ő tanította meg a fiataloknak a táncokat és nótaikat. Rövid, de annál tömörebb beszédében kihangsúlyozta, mennyire fontos a hagyományok megőrzése és a fiatalok felkarolása, majd e két fent említett dolgot megerősítő az ifjú bálozókkal rázendítettek az általuk Nagykágya himnuszaként emlegetett *Kivicses-Kavicsos* kezdetű nótára. A helyiek előadását követően a meghívott települések szüreti bálozói sorra mutatták be a náluk hagyományos szüreti táncokat és dalokat. A közönség együtt énekelt a fiatalokkal, a rokonok, barátok arcára kiült a büszkeség szeretteiket látva a színpadon, s a nagymamák szemébe könny szökött a népviseletbe öltözött kis unokák láttán. Az előadásokat követően a vendéglátók köszönésképpen vacsorára hívták a fellépőket.

Ezt követően megkezdődött az előzenés bál, ahol mindenki kedvére rophatta a táncot, s melyet csak a fiatalok éjféli bevonulása szakított félbe, akik ismét előadták a nap folyamán már bemutatott táncokat és énekeket. Ugyanekkor került sor a bálkirálynő illetve bálkirályválasztásra is, idén Bondoc Melitta illetve Sicsai Má-

tyás lettek a győztesek. A feldíszített szőlőharangot pedig végül 60 lejért sikerült a szerencsés licitálónak megszereznie.

A szervezők elmondták, hogy példértékű volt a faluközösség összefogása, hiszen a szüreti bálon táncoló fiatalok szülei önzetlenül és ingyen ajánlották fel saját lovaikat és szekereiket a felvonuláshoz, s míg az apukák csutakolták a paripákat, addig az anyukák lelkesen készítettek a finom vacsorát a táncolásban és éneklésben elfáradt fellépőknek. A szüreti mulatság immár hagyományosan vasárnap szokott zárulni, amikor az előző nap fellépő fiatalok népviseletbe öltözve együtt elmennek a templomba, ám ez idén elmaradt a rossz idő miatt. Kérdésünkre Német Mónika társszervező elmondta, hogy nem fogják kihagyni a közös templomozást, csak későbbre halasztják. Azt is kihangsúlyozta, hogy fontosnak tartják a szép hagyomány folytatását, és hogy együtt adjanak hálát az Istennek, amiért megóvta a fiatalokat és erőt adott a bál megszervezéséhez, valamint hogy együtt imádkozzanak azért, hogy ez a következő években is így maradjon.

☞ Pap Enikő

Közös tánc határok nélkül

☞ Szoros együttműködés alakult ki a székelyhídi Flying Steps és a tiszalöki King and Prince tánc csoportok között

* Testvéri kapcsolatot kötött a Flying Steps hiphop tánc csoport a magyarországi Tiszalökön működő King and Prince Dance Teamel a nyár folyamán. A tánc tanárnők (Mészáros Ildikó és Borsos Kinga) elmondása szerint a csoportok egymásratalálása egy mesébe illő történet, aminek az ötletgazdája Fodor János székelyhídi lakos volt.

Az ismerkedés még tavasszal kezdődött a vezetők között internetes levelezéssel, melynek során egyre jobban körvonalazódott, hogy a két táncosító és a tánc csoportok nézetei mennyire hasonlítanak. Mindkét lelkes táncos csapat örült az új kapcsolat lehetőségének, így elkezdődtek a közös tervezetések.

Így dőlt el az is, hogy a Flying Steps még augusztusban eleget tesz a meghívásnak és felép a 11. Tiszalöki Városnapokon. A székelyhídi lányok csodálatos három napot tölthetnek el Tiszalökön. Részt vehettek egy musicale előadáson, sétálhattak a városnapi بازارok között és persze a táncpróba sem ma-

radhatott ki a programból. A nagyszerű élmények visonzására a King and Prince Dance Team is meghívást kapott a Flying Steps től a XVI. Érmelléki Őszre, amivel a hazaiak feladták maguknak a leckét, hiszen mindazt a jót, amit három nap alatt kaptak és tapasztaltak most egy nap alatt kellett viszonzniuk. A visszajelzések alapján ez sikerült is. Az egyetlen közös nevező a két csoport látogatása során egy közös előadás volt, amelyet a táncosok egy videoklip alapján tanultak meg a világhálóról, és először Tiszalökön dolgozták össze előadható formába. Ez az első közös tánc – a tiszalöki vezető, Kinga megfogalmazásában – a pecsétet azon a kötődésen, ami létrejött a két csoport között és aminek egy országhatár sem lehet az akadálya.

A két tánc csoport a vezetőkkel az élen fenntartani és ápolni kívánja ezt a kapcsolatot és bizonyára lesznek még a városnapi meghívásokhoz hasonló megmozdulásaik az újabb találkozások érdekében.

☞ Biró Orsolya

„Megérett” a fekete szőlő

☞ Hagományos szüreti bál Hegyközszentmiklóson

„Vörös bort ittam az este” – énekeltek...

* Bizony, Hegyközszentmiklóson már megérett. Legalábbis azt énekelte az ottani ifjúság a szeptember 18-i szüreti bálon. A lelkes, 22 fiatalból álló szüreti bálos csapat a délelőtti órákban

még biztosra vette, hogy ezt a napot nem ússzák meg szárazon, azonban délutánra a nap is kisütött, és a bors sem tudott felül kerekedni rajtuk. A négy szekér csak délután tudott elindulni, így Kőbölkútra sajnos nem tudtak elmenni, de legalább a falut végig tudták járni táncukkal és énekekkel, körülbelül tíz helyen adták elő bő ötperces produkciójukat. Miután befejezték hívogató körútjukat, jöhetett a jól megérdemelt vacsora, majd este kilenc órától kezdetét vette a hajnalig tartó bál. Egy valami biztos: Hegyközszentmiklóson szüreti bál volt, van, lesz.

☞ Major Lajos

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között.

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE: _____

Név: _____ Telefonszám _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be az *ÉR hangja* dobozba, melyek a következő helyeken lehet megtalálni: SZÉKELYHÍD – Petőfi Sándor Elméleti Líceum könyvtára, Székelyhídi Városi Könyvtár, Magyar papírbolt, CSOKALY – kocsmá, ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, ÉROLASZI – ABC, HEGYKÖZSZENTMIKLÓS – ABC, NAGYKÁGYA – mezőgazdasági iskola.

	MEGFEJTÉS 1.	KÖZPONTI EGTEST	TITKON MEGFIGYELÉK ARTÓ	LEGŐ KOCKÁK!	ÖTVEN AZ ÓKORI RÓMÁBAN	PÉLDÁUL EGY NAPOLYI EMBER EZ	ANGOL LISTA ÓKORI NÉP TAGJA	HORDÓ FELSŐ NYILASA
DALOLA FOEMBER UNITED AIRLINES						MEGFEJTÉS 2. SZERVES VEGYÜLET		0
				LETORKOLL MOZOGNI KEZD!				
				AMERIKAI TAGALLAM HÓMÉRÓ ANYAGA				
ÁRAMERŐSSÉG EGYSÉGE ENERGIA	HAMISAN KITALALO KUTYA TEHETI					ODA HELYEZ TOJÁS-DARAB!		
OLAH EGYNEMŰI HÁZ ÉPÜL RAJTA	TÉLISPORT VÍZILABDA			ÁLLATI FEKVOHELY DOLLAR (RÓV.)			ELEKTRON EGYFAJTA ÖLTÖZET	
			ZAVAROSAN SÜGI FELJIG VALLAL!			ZENEI STILUS ŐSI SZAVUNK		
AZ EGYIK ÉRMELLÉKI FALU						ÁTADÁS RÉSZE! AZ UTOLSÓ BETŰ		
MÉRÉSZ VALLALKOZÁS					JAPAN NEMZETI TIAL			
SZLOVÁK-MAGYAR HATÁRFOLYÓ				RAGADOZÓ MADAR			ORVOSI CSONT	

Felejthetetlen Érmelléki Ősz

🌀 Tankcsapda- és Fenyő Miklós-koncert a szeptemberi rendezvénysorozaton

Fotók: Major Lajos

Fenyő Miklós fergeteges hangulatot teremtett örökzöld slágereivel

Martin Tímea népdalénekes Iaz Érmelléki Ősz színpadán

* Közel kétezer néző számára jelentett felejthetetlen élményt a szeptember 2–5. között megszervezett XVI. Érmelléki Ősz két csúcspontja, a Tankcsapda együttes és Fenyő Miklós koncertje. A tűzijátékkal véget ért rendezvénysorozaton többek között művelődtünk, táncoltunk, hagyományt őriztünk, sportoltunk, sütöttünk, főztünk és szórakoztunk számos helyi és külföldi előadóval. Az *Ér hangja* havilap szerkesztői a székelyhídi olvasóinknak külön számmal kedveskedtek a rendezvénysorozat alkalmából.

🌀 **Ér hangja**

Hibaigazítás

A rendezvénysorozaton megjelent különszámunk 2. oldalán a *Foci és lábtenisz – baráti körben-hangulatban* című cikkünkben sajnálatosan felcserélődött a lábteniszbajnokságon résztvevő két csapat összetétele: Nicolae Duță, Nyulas Loránd, Somogyi László valójában a székelyhídi, Dănuț Porumb, Sîpos Zoltán és Vajna Attila pedig a nagyváradi csapat tagja. Az érintettek és olvasóink szíves elnézését kérjük.

Pusztai Farkasok: felajzás, célzás, lövés, találat

Szárnyaló ritmusok a Tini Dance táncsoporttól

A Nyúló Akác Néptáncsoport ifjú hagyományörzői

Két ország, egy cél, közös siker!

HAJDÚ-BIHAR ÉS BIHOR HATÁRMENTI TERMÉSZETI ÉRTÉKEI

címmel vándorkiállítás látható, az alábbi helyszíneken és időpontban

2010. szeptember 22-étől (kedd) október 2-áig (szombat) – BARTÓK BÉLA MŰVELŐDÉSI HÁZ, Érmihályfalva

2010. október 4-étől (hétfő) október 11-éig (hétfő) – KULTÚRHÁZ, Értarcsa

A *Hajdú-Bihar és Bihar természeti értékeinek védelméért* magyar–román határmenti projekt célja a két szomszédos megye országhatár menti területein a természetileg értékes területek, védett fajok állományainak kutatása, dokumentálása és néhány, a határmenti sávban található kiemelten értékes terület kijelölése természetvédelmi területté. Ezek bemutatására törekszik a kiállítás néhány tábló segítségével.

A HURO 0801/072 projekt gazdái a ZÖLD KÖR (HU), a DÉL-NYÍRSÉGI BIHARI TÁJVÉDELMI EGYESÜLET (HU)

és az ECOTOP Oradea (RO) szervezetek.

Bővebb információ: www.zoldkor.net, www.ecotoporadea.ro

Magyarország-Románia
Határon Átnyúló Együttműködési
Program 2007-2013

Európai Unió

Európai Regionális Fejlesztési Alap

Fenyőillat a kulisszák mögött

Q Diktafonvégre kaptuk Fenyő Miklóst, a rock and roll magyar királyát a hangolatos koncert után

– Nem tagadhatjuk, hogy ön és az együttese élő legenda. Ez milyen érzés a XXI. század küszöbén?

– Legendának lenni nem rossz érzés, csak az is furcsa, hogy így nevezik, meg az is furcsa, hogy az álmaimban, a gyerekkori vagy a tizenéves kori álmaimban nem ez szerepelt. Sok minden szerepelt persze abból, ami által legendává váltam, ha azzá váltam, mert ezt végül is nem én állapítom meg, s nem is az én dolgom, de végül is azt lehet mondani, hogy ez nem egy rossz érzés, hogy példakép tud lenni az ember. Nekem is voltak példaképeim és mindenkinek kell, hogy legyen példaképe, aki miatt elindul valamilyen pályán vagy valamilyen úton az életben, vagy ami őt inspirálja arra, hogy megvalósítsa azokat az álmokat.

– Ezek szerint inspiráló hatással van önre és az egész együttesre, hogy ilyen rajongásnak örvendhetnek?

– Én csak a magam nevében tudok beszélni. Azt gondolom, hogy ez egy összeszokott csapat, amiben már eleve benne lenni is jó dolog meg az, hogy azért nagyon sok mindent tudunk egymásról, ismerjük egymás gondolatait. Ez a színpadon is sok pillanatban átsegít minket a nehézségeken, amik esetleg adódnak. Maga az érzés, a közönség szeretete, amit mondtam a színpadon is többször és, ezt nagyon őszintén mondtam, hogy az az, ami az embert igazából a színpadon tartja és az az, ami az embert igazán inspirálja arra, hogy amíg ez a szeretet körülveszi, addig ne hagyja abba.

– Sikert az ma este éreztetnie a székelyhídi közönségnek?

– Egyértelmű! Persze, hogy sikerült. Én nagyon-nagyon jól éreztem magam, és azt gondolom mindannyian így vagyunk ezzel, a kollégák is és a közönség elsősorban, hiszen ő miattuk történik minden.

– Van valamilyen kis története annak, hogy hol és hogyan alakult meg a Hungária együttes több, mint negyven évvel ezelőtt?

– Persze, én alakítottam az egész Hungária együttest, nekem kell, hogy legyen történetem, nem is mondhatnám, hogy nincs. Hát ennek már 43 éve, akkor épp egy Ki mit tud?-ra készültünk, illetve én megálmodtam valahol, teljesen egyedül, hogy akarok egy olyan együttest majd, amelynek Hungária lesz a neve és aztán gondolkodtam partnerekben, zenekari tagokban. Mindegy, ez valahogy kialakult és lett és hát az volt a döntő dolog, az úton a legfontosabb lépés, hogy elindultunk ezen a bizonyos Ki mit tud?-on, ami akkoriban egy borzasztóan nézett műsor volt. Jóformán az egész ország a televízió előtt ült és szurkolt, drukolt, voltak kedvencek. A Ki mit tud?-on, amin mi részt vettünk, a '68-as, azon én nem tudom, hogy kinek ki volt a kedvence, mert volt több kategória is. Volt az úgynevezett tánczenei kategória, amiben mi indultunk és mi azt akkor megnyertük a *Csavard fel a szőnyeget* című dallal, ami akkor már egyébként a rádiókban ismert volt, mert az '67-es dal, szóval negyvenhárom éves. Én onnan számítom igazából a pályafutásomat. Az minket nagyban hozzásegített ahhoz, hogy egy ország megismert jóformán egy pár hét leforgása alatt és ettől a pillanattól kezdve úgy éreztem, hogy enyém a világ. Egy húszéves srác hogyan érezné azt.

– Annak idején mikor ön a szüleiével hazajött Magyarországra, miért pont ezt a zenei stílust

hozta haza? Bizonyára az Egyesült Államokban rengeteg új dologgal találkozott, beleértve a zenei világot is. Úgy látta, hogy ez hiányzik a szülőhazájából?

– Nem, erről szó sincs. Mikor én hazajöttem a szüleimmel Amerikából, akkor ez a zene volt a topzene, ez volt a trend. Akkor született jóformán a rock and roll, azokban az években, amiket én ott töltöttem. Nagyon-nagyon sok inspirációt kaptam attól a zenétől. Nem csak magára a zenei pályafutásomra vonatkozóan, hanem úgy egyáltalán a világlátásomra vonatkozóan és én ezt elhoztam haza, ahogy pár dalban is elhangzik és ezzel én egyszer s mindenkorra egy lettem. Tehát zeneileg, hogy úgy mondjam, csak így tudok gondolkodni. Ez azt jelenti, hogyha otthon egyedül a zongoránál ülök akkor is ebben a ritmusban kezdek gondolkodni, ebben a harmóniavilágban. Ezekhez a zenékhez hozzáírtam azokat a dalszövegeket, amelyek igazából belőlem fakadnak, amitől igazán magyar lett ez a műfaj és mégis nagyon-nagyon egyéni, egyedi. Miután ennek borzasztó sikere volt, ez engem tovább lökött arrafelé, hogy igenis ezt kell csinálnom, ez az én dolgom. A rock and roll az akkor az újdonságok újdonsága volt, forradalmi nagy tett, aminek az élményérzetét én beleírtam a saját dalaimba is. Úgy gondolom, hogy nekem ez a pályám, egy elrendelt dolog, vagyis nem arról van szó, hogy miért pont ezt, hanem ez az ami engem megihletett vagy ami nekem a vitamint adta az életben.

– Vannak olyan szakmabeliek, akikkel a kezdetek óta mai napig együtt dolgozik?

– Olyanok nincsenek, akikkel egész máig együtt dolgozom. Egyetlen egy nevet tudnék mondani, akivel úgy nagyjából egy folyamatot el tudok képzelni, de ő nem a kezdetektől volt velem. Ő a Novai Gábor, akivel nagyon sok mindent csináltunk együtt. Azt a bizonyos Hungáriát, amiben a rock and rollt igazán itt Magyarországon, meg a yumpeeságot, meghonosítottuk. Aztán mikor ez a Hungária feloszlott, szétvált és amikor én a pályámat már szóló karrierként éltem át, akkor is több közös munkánk volt. A lemezeimnek általában ő a zenei rendezője, színházi, színpadi műveket is közösen csinálunk, és a mai napig nagyon jóban vagyunk. Ő talán olyan figurája az életnek, akivel, ha azt lehet mondani, hogy a legjobban össze vagyok egy bizonyos szálon kötve.

– Az utolsó nagylemezük 2007-ben jelent meg. Újabb lemezt terveznek-e vagy ez még a jövő titka?

– Ez milyen érdekes kérdés! Ez volt idáig a legjobb kérdés, mert ez mindig attól függ, hogy az embernek van-e mondanivalója és van-e hozzá ihlete és tény, hogy sokat foglalkoztam az elmúlt 1-2 évben a filmmel, mert abban nagyon benne van a szívem-lelkem, hiszen rólam szól, az életemnek egy periódusáról. Én mindent tervezek! Többek közt akár új lemezt is, de ehhez kell az az áldott pillanat, az az ihletett pillanat, amikor ezek megfogannak és megszületnek. Aztán, ha eljutnak a közönségig és lesz belőle valami, egy termék, egy produkció, akkor érdemes róla beszélni. Úgy egyébként a tervekről, ábrándokról kár beszélni, mert, ha abból valami nem valósul meg akkor... akkor... mindegy. A lényeg az, hogy energia és alkotói erő az természetesen van még.

– Említette a *Made in Hungaria* című filmet, amihez szintén fűződik kérdésem: a filmben megszólaló dalokon kívül, mennyire vett részt, mennyire kérték az ön segítségét a film elkészítése során?

– Elég intenzíven, mert jó néhány színésszel komolyan kellett beszélgetnem ahhoz, hogy őket egy kicsit ráhangoljam a szerep átélésére és ez nem okvetlenül arról szólt, hogy én arról beszéljek, hogy a film egyes szituációit hogyan valósítsák meg önmagukban és hogyan formálják meg. Sok kérdésük volt arra vonatkozóan, hogy hogy nézett ki az ország a '60-as években, hogy mi volt tilos, hogy miféle harcot kellett ahhoz megvívni, hogy az ember önmagát valahogy érvényesíthesse és, hogy mennyire volt fontos ez az egész zene társadalmilag. Ugye ők arról kérdeztek, hogy maga a rock and roll, mint egyfajta lázadás vagy

málni és szerintem ez volt a lényege a beszélgetéseknek.

– Gyakran hívják meg külföldre koncertezni? Nemcsak Romániáról beszélnek, hanem bármelyik másik országról a Kárpát-medencében, ahol a lakosság egy része magyar nemzetiségű.

– Romániába és Szlovákiába elég gyakran járok. Voltam jónéhányszor és remélem még lesznek is. Ez a két ország, ahol főként megfordulok. Érdekes, hogy Szerbiában például ritkán, de, ami késik, az nem múlik.

– Bizonyára van különbség minden nézőközönség között. Ön ezt a különbséget miben látja? Például, hogy hogyan reagálja le a közönség az előadást?

– Én azt látom, hogy a színpadon, a produkció kellős közepén állva én teszem a magam dolgát és próbálok a közönségben minden egyes koncerten egy speciális hangulatot kialakítani, mert az élő koncertnek szerintem a lényege az, hogy az adott pillanat sok mindent eldönt. Igaz, hogy van egy műsorterv, igaz, hogy van egy sorrend, amit el kell játszani, mert az van kitalálva. De az adott pillanat akár a dalokon belül is ad egy olyan érzést, ami akár mindent megváltoztathat egy pillanatra és az együttműködés az előadó és a közönsége között oda-vissza, ez egy nagyon jó játék. Olyan, mint a szerelem, hogy, amit adok, azt kapom és valahogy úgy alakul, alakul, alakul. Én azt tapasztalom, hogy nagyjából egyformán szeretnek mindenhol. Van olyan hely, ahol ezt egy kicsit jobban ki tudják mutatni, máshol egy kicsit kevésbé, de ez nem jelenti azt, hogy ne szeretnének ugyanúgy mindenhol. Nagyjából ugyanazt az érzést kapom a közönségtől mindenhol és ez jó érzés, pozitív.

Háta mögött mindenki Csókkirályként emlegeti a művészt

egyfajta ellenállás, szembemenés az adott hatalommal – ez mennyire volt érvényes az egész társadalomra? Én pedig erről nagyon sokat tudtam mondani, úgyhogy ők hallgatták, átérték és hát a dalok megformálásában is egyébként, szakmai részről is beszélhetünk. Gyakoroltam a zeneészekkel akár otthon, a lakásban, a zongora mellett is, hogy miképpen kell tulajdonképpen megformálni ezt a műfajt, ami nem egy musical vagy valami operett vagy ilyesmi, hanem ebben nagyon sok egyéb erő is hat. De ebből egyébként a figurát is meg tudták csinálni, mikor érezték, hogy hogy kell énekelni azt, hogy Csókkirálynak hívják a háta mögött..., akkor ebből az érzésből a prózai szituációkat is sokkal jobban meg tudták for-

– Van valamilyen kis turnézós történet, amit gyakran felelgetnek, amire szívesebben gondolnak vissza?

– Csak történetet ne kérjen, mert százezer történet van a fejemben, de akkor amikor megkérdezik, akkor biztos, hogy egyet sem tudok mondani. Úgyhogy most hirtelen erre nem vagyok képes, hogy kiemeljek egy nagyon jó csattanós, poénos történetet. Ezer dolog történik. Ma például felmentem a színpadra és egy nagy meglepetés fogadott. De nem mondom el, hogy mi az, mert az egy belső poén. Csak az első két dalban nagyon sokat nevettem és az annak volt köszönhető, hogy a kollégák megleptek engem egy-egy valamivel.

✎ **Bíró Orsolya**

